

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 27. maja 1917.

Treść: (Lp. 234. i 235.) 234. Obwieszczenie, celem sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministra handlu z dnia 2. kwietnia 1917, tyczącem się zasadniczych postanowień o poborze i przerabianiu ropy. — 235. Rozporządzenie, którem zmienia i uzupełnia się rozporządzenie cesarskie z dnia 11. czerwca 1916, w sprawie uregulowania obrotu zbożem, mąką i owocami strączkowymi.

234.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami handlu i robót publicznych z dnia 10. kwietnia 1917,

celem sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministra handlu z dnia 2. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 146, tyczącem się zasadniczych postanowień o poborze i przerabianiu ropy.

W § 1. rozporządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 2. kwietnia 1917, które zostało ogłoszone w LXI. części Dziennika ustaw państwa pod numerem 146, ma w czwartym wierszu od góry zamiast „§ 2.” opiewać właściwie „§ 3.”

Trnka wlr.

Handel wlr.

Urban wlr.

235.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917,

którem zmienia i uzupełnia się rozporządzenie cesarskie z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, w sprawie uregulowania obrotu zbożem, mąką i owocami strączkowymi.

Na zasadzie § 38. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, rozporządza się:

Artykuł I.

Zmienia i uzupełnia się postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176; mają one obecnie opiewać, jak następuje:

Zajęcie.

§ 1.

Zboże i owoce strączkowe ze żniwa w Austrii z chwilą oddzielenia ich od roli zajmuje się aż do dalszego zarządzenia na rzecz państwa.

Umowy, mocą których zakupuje się hurtem zebrane zboże lub owoce strączkowe lub też spodziewany wynik tych zbiorów za pewną oznaczoną cenę (§ 1276. p. k. u. c.) są zakazane i nieważne.

Za zboże w myśl tego rozporządzenia cesarskiego uważa się: pszenicę, orkisz, żyto (ziarno), poślad (naturalna mieszanina pszenicy, żyta lub jęczmienia), jęczmień, hreczkę, owies, proso, kukurydzę wszelkiego rodzaju (także kolby kukurydzy), nadto wszelkiego rodzaju plon mieszany, nie łączącąc zboża pośledniego.

Za owoce strączkowe w myśl rozporządzenia cesarskiego uważa się: groch, fasolę wszelkiego rodzaju, soczewicę i wykę, dziki groch i lubin.

Wyjęte są od zajęcia kukurydza i owoce strączkowe, których używa się jako zielonej jarzyny.

Posiadacze zajętych artykułów są obowiązani starać się o ich zachowanie.

§ 2.

Zajęcie ma ten skutek, że zajętych artykułów (§ 1.) nie wolno przerabiać, zużyć, oddać na karmę, ani sprzedać dobrowolnie lub przymusowo, o ile nie zostaną tem rozporządzeniem cesarskiem lub innymi osobnymi przepisami wydane inne zarządzenia.

Także przed nastaniem zajęcia nie wolno lutejszokrajowego zboża i owoców strączkowych kupować ani sprzedawać.

Czynności prawne, zawarte wbrew temu zakazowi, są nieważne.

§ 3.

Mimo zajęcia wolno:

1. przedsiębiorcom gospodarstw rolnych:
  - a) użyć zajętego zboża własnego zbioru w ilości ustalonej uregulowaniem zużycia, do żywienia członków swego domu (gospodarstwa) łącznie z tymi wynownikami, robotnikami i funkcjonaryuszami, którym wolny wikt, produkty młewa lub zboże na chleb należą się jako wynowa albo zasługa;
  - b) użyć potrzebnych do zasiewu ilości zboża, którego najwyższa ilość zostanie ustanowiona przez władzę;
  - c) użyć z zajętych owoców strączkowych własnego zbioru część, oznaczoną przez polityczną władzę krajową, do celów oznaczonych pod a i b;
  - d) zużyć na karmę z zajętych artykułów taką ich ilość, jaka zostanie ustanowiona osobnymi przepisami (§ 2);

2. młynom zmielać zboże, oddane im do zmielenia przez gospodarzy rolnych, którzy się sami zaopatrują (l. 1, lit. a) według szczegółowych przepisów, które wyda polityczna władza krajowa.

§ 4.

Urząd dla żywienia ludności wyda ogólne zarządzenia o użyciu zajętych artykułów.

Ministerstwo rolnictwa ureguje w porozumieniu z Urzędem dla żywienia ludności użycie zajętych artykułów na nasienie.

§ 5.

Przy przeprowadzeniu zagospodarowania posługuje się Urząd dla żywienia ludności Wojennym Zakładem dla obrotu zbożem. Zakład ten składa się z grupy, prowadzącej sprawy zarządu i z grupy, sprawującej służbę kupiecką. Bliższe przepisy o tem wyda w statucie Zakładu Urząd dla żywienia ludności.

§ 6.

Posiadacz zajętych artykułów, o ile one nie mają mu być pozostawione stosownie do tego rozporządzenia cesarskiego, lub osobnych przepisów, na jego zasadzie wydanych, jest obowiązany sprzedać je Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem lub jego pełnomocnikom po ustanowionej cenie.

Wojenny Zakład obrotu zbożem jest obowiązany zakupić zajęte artykuły (§ 1.).

Cenę należy wypłacić gotówką przy odbiorze towaru. Jeżeli odbiór nie nastąpi zaraz przy zawarciu kupna, należy zapłacić przy zawarciu kupna zadatek do wysokości 50 procent ceny kupna, zaś resztę w miarę dalszych odbiorów.

Ceny objęcia ustanawia Urząd dla żywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwami rolnictwa i skarbu.

§ 7.

Dla przeprowadzenia objęcia zajętych artykułów ma wydać polityczna władza krajowa bliższe postanowienia. W szczególności może ona zarządzić, że w pewnym oznaczonym okręgu wszyscy lub niektórzy przedsiębiorcy gospodarstw rolnych mają dostarczyć w ciągu pewnych okresów czasu, które należy oznaczyć z uwzględnieniem stosunków miejscowych, pewne oznaczone minimalne ilości (kontyngenty) poszczególnych zajętych artykułów (§ 1.).

§ 8.

Skuteczność zajęcia kończy się:

1. z dopuszczalnym użyciem lub pozbyciem (§§ 2., 3., 4. i 6.),
2. z odebraniem przymusowem (§ 24.).
3. z przypadkiem (§ 13.).

Spisywanie zapasów.

§ 9.

Urząd dla wyżywienia ludności może każdego czasu zarządzić spisanie zapasów zboża, produktów mlewa i owoców strączkowych dla wszystkich lub poszczególnych okręgów administracyjnych.

Kto te artykuły ma w zapasie lub je dla innych przechowuje, jest obowiązany przy takim spisaniu zgłosić te zapasy w dniu do tego wyznaczonym i w ciągu przepisane go czasokresu tej władzy, w której okręgu zapasy się znajdują.

Kto należące do kogo innego zapasy przechowuje, jest nadto obowiązany wymienić tego, kto do rozrządzania nimi jest uprawniony.

Władza postanowi uwzględniając stosunki miejscowe, jakiego postępowania należy przy spisaniu zapasów przestrzegać w poszczególnych gminach lub częściach gmin.

§ 10.

Władza ma przekonać się w odpowiedni sposób, czy dokonane zgłoszenia są zupełne i prawdziwe. Jeżeli co do prawdziwości i zupełności zgłoszeń zajdą wątpliwości, w takim razie może władza zarządzić każdej chwili spisanie zapasów na nowo.

§ 11.

Każdy jest obowiązany przyjąć na wezwanie władzy urząd męża zaufania i współdziałać przy spisaniu zapasów, przy ich sprawdzaniu i opracowaniu. Co do osób, zostających w służbie publicznej, potrzebne jest dla ich współdziałania zezwolenie ich władzy służbowej.

Mężowie zaufania mają postępować bez względu na osobę i według najlepszej wiedzy i sumienia, utrzymywać w tajemnicy doszłe do ich wiadomości stosunki prywatne lub tajemnice przedsiębiorstw posiadaczy zapasów, tudzież, o ile nie są urzędnikami publicznymi, złożyć przyrzeczenie wypełniania tych powinności.

Urząd męża zaufania jest urzędem honorowym.

Uwolnienie od ustanowienia jako męża zaufania może nastąpić tylko z ważnych powodów.

§ 12.

Władza jest uprawniona przedsiębrać każdego czasu przez swych pełnomocników oględziny w ubikacjach przedsiębiorstwa, w ubikacjach przeznaczonych na zapasy i w innych ubikacjach, tudzież wglądać do zapisków gospodarczych i kupieckich.

Pełnomocnikom władzy należy dozwolić wstępu do tych ubikacji i udzielać na żądanie wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

Na wytwórcach i przedsiębiorstwach, przetwarzających zboże, produkty mlewa i owoce strączkowe, nadto na handlarzach, domach składowych i przedsiębiorstwach przewozowych ciąży w szczególności obowiązek dawania władzy na żądanie potrzebnych wyjaśnień i dowodów co do zapasów i dostaw, a to celem sprawdzenia dokonanych zgłoszeń.

§ 13.

Zapasy, podlegające obowiązkowi zgłoszenia, ma władza, w razie gdy nie zostaną zgłoszone, uznać za przypadłe na rzecz państwa. Tylko w przypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie, może Urząd dla wyżywienia ludności zezwolić na odstąpienie od tego przepisu.

Państwo ma użyć przypadłych zapasów dla zaopatrzenia ludności.

§ 14.

W celu umożliwienia ciągłego przeglądu istniejących zapasów zboża i owoców strączkowych może polityczna władza krajowa wzywać przedsiębiorców gospodarstw rolnych do udzielania informacji co do ich uprawionych obszarów i do prowadzenia zapisków o wynikach zbiorów i młócki jakoteż do dokonania młócki próbnej.

Uregulowanie zużycia.

§ 15.

Urząd dla wyżywienia ludności postanawia według jakich zasad należy dostarczyć rozporządzalnego zapasu dla konsumpcji.

Ustanawia on także w porozumieniu z Ministrami rolnictwa i skarbu ceny sprzedaży dla Wojennego Zakładu obrotu zbożem, uwzględniając przytem przypadające do pokrycia koszta.

§ 16.

Zarządzenia, potrzebne do uregulowania konsumpcji w kraju, wyda polityczna władza krajowa po wysłuchaniu krajowej rady gospodarczej.

§ 17.

Wydanie bliższych zarządzeń, potrzebnych w poszczególnych gminach dla uregulowania kon-

sumcyi, można pozostawić władzy lub dla obszaru gminnego gminie. Sprawy te załatwia gmina w poręczonym zakresie działania.

§ 18.

Przy załatwianiu tych spraw ma władza posługiwać się powiatową radą gospodarczą.

Jeżeli uregulowanie zużycia przeniesione zostanie na gminę, wówczas może reprezentacja gminna załatwiać sprawy z tem połączone przez specjalny wydział aprowizacyjny przy współdziałaniu gminnej rady gospodarczej.

Jeżeli gmina nie może sprostać swym zadaniom przy uregulowaniu konsumcyi, wówczas władza może jej w każdej chwili odjąć załatwianie tych spraw.

§ 19.

Polityczna władza krajowa a za jej upoważnieniem władza lub gmina, której przekazano uregulowanie konsumcyi, ma ustanowić ceny dla drobnej sprzedaży i może nadto:

1. regulować wydawanie chleba i produktów mlewa w oznaczonych ilościach i miejscach wydawania w pewnych oznaczonych godzinach przy użyciu kart lub w inny sposób,

2. zarządzić wyrabiania chleba jednolitego,

3. regulować wyrabianie i sprzedaż chleba i pieczywa w granicach istniejących postanowień ogólnych.

Zmłócenie, złożenie na skład i zmielenie.

§ 20.

Posiadacz zboża i owoców strączkowych jest obowiązany przedsięwziąć zmłócenie (wyłuskanie kukurydzy).

Władza może wyznaczyć w tym celu pewien czasokres przy uwzględnieniu miejscowych stosunków rolniczych a po bezskutecznym upływie tego czasokresu zarządzić na koszt i niebezpieczeństwo posiadacza zmłócenie zboża i w tym celu użyć należących do posiadacza ubikacyi i przyrządów gospodarskich.

W razie potrzeby może władza także bez poprzedniego wyznaczenia czasokresu polecić przeprowadzenie młócki przez własne organa za zwrotem odnośnych kosztów stosownie do zwyczajów miejscowych.

§ 21.

Na polecenie władzy są młyny obowiązane przechowywać i mieć zboże.

Należytość za skład i mlewo mogą być ustanowione przez władzę.

§ 22.

Ci, którym Wojenny Zakład obrotu zbożem zlecił zakupno zajętych artykułów, mogą rozrządzać dalej zakupionymi artykułami tylko w miarę zleceń, udzielonych im przez Wojenny Zakład obrotu zbożem.

Również młyny, które obejmują od Wojennego Zakładu obrotu zbożem lub jego pełnomocników zboże, są obowiązane rozporządzać tem zbożem i uzyskanymi zeń produktami mlewa tylko w miarę wskazówek Wojennego Zakładu obrotu zbożem, o ile osobnemi rozporządzeniami nie zostanie co innego postanowione.

Wszystkie młyny są obowiązane dla kontroli wymielania i wydawania produktów mlewa do prowadzenia przepisanych przez władzę ksiąg z zapiskami i do dostarczania bieżących wykazów o stanie składu.

Krajowa władza polityczna może przepisać wzór takich ksiąg zapiskowych i wykazów.

§ 23.

Władza może używać ubikacyi składowych dla przechowania zboża i produktów mlewa, oraz zakładów suszarnianych dla zboża za wynagrodzeniem, które sama ustanowi.

Rolnicy i posiadacze młynów, ubikacyi składowych i zakładów suszarnianych są obowiązani zezwolić każdego czasu pełnomocnikom władzy i organom rewizyjnym Wojennego Zakładu obrotu zbożem na wstęp do ubikacyi przedsiębiorstw i na ich oglądanie i udzielać wymaganych wyjaśnień.

Zarządzenia przymusowe.

§ 24.

Jeśli posiadacz nie uczyni zadość swemu obowiązкови dostawy w ciągu wyznaczonego przez władzę czasokresu (§ 7.) albo jeśli osoba albo miejsce pobytu uprawnionego do rozrządzania nie są znane, wówczas władza ma zarządzić wprost przymusowe odebranie przedmiotów, które mają być dostawione.

§ 25.

Jeśli z powodu nieuskutecznienia dostawy na czas przyjdzie do przymusowego odebrania za

pasów, należy od ceny objęcia (§ 6.) potrącić 20 procent. Nadto można na posiadacza nałożyć kosztą przymusowego odebrania.

Jeśli posiadacz lub jego miejsce pobytu nie są znane, lub jeśli cena ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, pochodzących z praw rzeczowych, należy złożyć kwotę ceny w sądzie.

Ogólne postanowienia.

§ 26.

Posiadacz zapasów zboża, produktów mlewa i owoców strączkowych, ma przechowywać je także po sprzedaży bezpłatnie i starać się o ich zachowanie tak długo, póki nie nastąpi odbiór.

§ 27.

Przesyłki zboża, produktów mlewa i owoców strączkowych mogą być przyjmowane do przewozu przez przedsiębiorstwa kolejowe i żeglugi parowej tylko wówczas, gdy do dokumentów przewozowych dołączone jest dla każdej przesyłki poświadczenie transportowe.

Jeśli przyjęto przesyłkę do przewiezienia bez poświadczenia transportowego, to stacya przeznaczenia, lub stacya pośrednia, która odkryła ten brak, winna donieść o tem Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem. Zakład ten wyda zarządzenie co do wydania przesyłki. Jeśli nie wyda żadnego zarządzenia w ciągu trzech dni po otrzymaniu doniesienia, to przesyłkę można wydać adresatowi, oznaczonemu w liście przewozowym.

Do wystawiania poświadczenia transportowego jest uprawniona tak władza jak i Wojenny Zakład obrotu zbożem. Bliższe przepisy co do przestrzegania się tu mającego sposobu postępowania wyda polityczna władza krajowa. Wzór poświadczenia ustanowi Urząd dla wyżywienia ludności.

Przesyłki zarządu wojskowego nie potrzebują poświadczenia transportowego.

§ 28.

Jako organa pomocnicze dla przeprowadzenia poszczególnych zadań, które to rozporządzenie cesarskie na władze nakłada, można ustanawiać osobne organa (powiatowych inspektorów zbożowych).

Powiatowych inspektorów zbożowych mianuje i uwalnia z urzędu polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wojennym Zakładem obrotu zbożem po wysłuchaniu władzy.

Ustanawia się ich z reguły za kontraktem; wynagrodzenie ich i inne wydatki służbowe z ich

zatrudnieniem połączone, ponosi Wojenny Zakład obrotu zbożem.

Powiatowy inspektor zbożowy składa przed objęciem swej służby wobec władzy przyrzeczenie sumiennego i bezstronnego wypełniania poruczonych mu obowiązków. Posiada on w wykonywaniu swej służby charakter urzędnika publicznego; ma on obowiązek zachowania milczenia co do prywatnych stosunków lub tajemnic przedsiębiorstwa, które przy wykonywaniu przez siebie służby dojdą do jego wiadomości.

§ 29.

Pod „władzą“, bez bliższego oznaczenia należy w tem rozporządzeniu cesarskiem rozumieć rządową władzę polityczną powiatową, w gminach, posiadających własny statut, władzę gminną, o ile władza polityczna krajowa nie obejmie sama w całości lub częściowo spraw, których załatwianie należy do władzy, lub nie przekaże ich innemu organowi urzędowemu.

§ 30.

Przeciw rozstrzygnięciom i zarządzeniom, wydanym na zasadzie postanowień powyższych, odwołanie jest niedopuszczalne. Badanie tych rozstrzygnięć i zarządzeń z urzędu zastrzega się przełożonej władzy politycznej i Urzędowi dla wyżywienia ludności.

§ 31.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy wykonaniu rozporządzenia cesarskiego.

Postanowienia karne.

§ 32.

1. Kto rozmyślnie zataja wobec władzy będącej w jego posiadaniu lub w jego przechowaniu zapasy zboża, uzyskanych zeń produktów mlewa, albo owoców strączkowych,

2. kto zajęte zapasy zboża, uzyskanych zeń produktów mlewa lub owoców strączkowych, rozmyślnie uszkadza, niszczy, usuwa lub nieprawie przerabia, używa do karmienia lub sprzedaje,

3. kto zboże lub owoce strączkowe, pozostawione na zasiew lub na ten cel nabyte, rozmyślnie usuwa od tego przeznaczenia,

będzie karany przez sąd za to przekroczenie aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy. Obok kary na wolności można nałożyć grzywnę do dwóch tysięcy korow.

4. Kto czynów wymienionych dopuszcza się odnośnie do zapasów, których wartość przewyższa pięćset koron, będzie karany za przestępstwo ścisłym aresztem od jednego miesiąca do jednego roku. Obok kary na wolności można nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

§ 33.

1. Kto zajęte zapasy zboża, uzyskanych z niego produktów mlewa lub owoców strączkowych nabywa od kogoś, kto do ich pozbywania nie jest uprawniony,

2. kto przy spisywaniu zapasów nie dostarcza bez usprawiedliwienia żądanych od niego dat w ciągu wyznaczonego terminu, wzbrania odpowiedzi na pytania do niego wystosowane lub odpowiada na nie niezgodnie z prawdą,

3. kto wzbrania pełnomocnikom władzy wstępu do ubikacji, należących do jego przedsiębiorstwa, służących do przechowywania zapasów i do innych ubikacji, lub wglądu do swych zapisków gospodarskich i kupieckich lub udzielenia wyjaśnień albo podaje wyjaśnienia nieprawdziwe,

4. kto bez uzasadnionego powodu wzbrania się przyjąć urząd męża zaufania lub członka rady gospodarczej (§§ 11. i 18.) lub taki urząd dalej sprawować,

5. kto nieprawnie wyjawia doszłe do jego wiadomości przy wykonywaniu jednego z tych urzędów prywatne stosunki lub tajemnice przedsiębiorstw posiadaczy zapasów,

6. pełnomocnik Wojennego Zakładu obrotu zbożem lub posiadacz młyna, który dopuszcza się znacznego przekroczenia poruczonych mu obowiązków, lub je zaniedbuje,

będzie karany przez władzę (§ 29.) grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 34.

Za wszystkie inne przekroczenia rozporządzenia cesarskiego lub przepisów, wydanych na jego podstawie, będzie karała władza (§ 29.) grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do trzech miesięcy a w razie okoliczności obciążających, grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 35.

Przy zasądzeniu po myśli § 32., § 33., l. 1, i § 34. można orzec także utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 36.

Przedsiębiorcom gospodarstw rolnych w przypadku zasądzenia ich według § 32. lub z powodu przekroczenia, które ma być karane według § 34., może polityczna władza krajowa odebrać przyznane im w § 3. uprawnienie żywienia się ze zboża własnego zbioru wówczas, gdy według zachodzących okoliczności wynika znaczna szkoda dla interesów aprowizacji i należy się obawiać dalszego oporu wobec obowiązujących przepisów.

Wniesione przeciw temu zażalenie rozstrzyga Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 37.

Odnośnie do przekroczeń, wchodzących w zakres działania władz politycznych, można stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 49, wydawać zarządzenia karne bez poprzedniego postępowania.

Postanowienia końcowe.

§ 38.

Upoważnia się Rząd do zmiany, uzupełnienia lub rozszerzenia na inne przedmioty użytkowe postanowień tego rozporządzenia cesarskiego w drodze rozporządzenia.

Upoważnia się nadto Rząd do uchylecia w drodze rozporządzenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia cesarskiego w całości lub w części dla wszystkich lub tylko dla poszczególnych obszarów administracyjnych.

§ 39.

Wykonaniem zajmie się Urząd dla wyżywienia ludności.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 47, dotyczące Wojennego Zakładu obrotu zbożem, pozostaje w mocy.

Podobnie pozostają w mocy aż do dalszego zarządzenia:

rozporządzenie ministeryalne z dnia 26. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 75, o powszechnem uregulowaniu zużywania zboża i produktów z mlewa;

rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 355, o poświadczeniach transportowych dla środków pastewnych;

rozporządzenie ministeryalne z dnia 15. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 15, którym zmieniono przepisy o uregulowaniu zużywania zboża i produktów mlewa;

rozporządzenie ministeryalne z dnia 15. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 219, którem ustanowiono ceny objęcia dla niektórych rodzajów zboża i owoców strączkowych;

rozporządzenie ministeryalne z dnia 15. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 220, dotyczące używania zboża i produktów mlewa na karmę;

rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 232, w sprawie organizacji zaopatrywania w środki pastewne;

rozporządzenie ministeryalne z dnia 26. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 233, dotyczące obrotu nasieniem, i

rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 214, o powszechnem uregulowaniu konsumpcji zboża i produktów mlewa.

Następujące przepisy tracą moc obowiązującą:

rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 139, dotyczące nieważności zakupna przyszłych zbiorów w Austrii i

rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 24. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 25, w sprawie obrotu dzikim grochem i łubinem.

Clam-Martinic wlr.	Baernreither wlr.
Georgi wlr.	Forster wlr.
Hussarek wlr.	Trnka wlr.
Spitzmüller wlr.	Bobrzyński wlr.
Handel wlr.	Schenk wlr.
Urban wlr.	Höfer wlr.

